

stemer. Men for så vidt angår spørgsmål, der reguleres af betalingskortlovens kapitel 6, ville registerlovens bestemmelser kun i ganske særlige tilfælde have selvstændig betydning. Lov om private registre m.v. indeholder regler om registrering, videregivelse og opbevaring af systematisk registrerede oplysninger, herunder regler, der skal hindre, at oplysninger i edb-registre misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Betalingskortlovens bestemmelser har imidlertid vist sig svære at forstå og afgrænse.

På baggrund heraf og henset til bestræbelserne på at afbureaukratisere samt den omstændighed, at lov om private registre m.v. på flere punkter er blevet strammet op, findes der ikke at være behov for at opretholde de skærpede krav for kortudstederne.

Betalingskortlovens generalklausul i § 10, stk. 2, og markedsføringsloven vil fortsat skulle iagttages. Det betyder, at f.eks. afkrævning af personlige oplysninger og kortudsteders egen anvendelse af disse i givet fald vil – hvis forholdet ikke kan løses via anden lovgivning – kunne påtales efter generalklausulen i betalingskortloven. Samtidig skal peges på, at kortudsteder efter lovens § 13, stk. 1, nr. 7, skal oplyse om brug, opbevaring og videregivelse af personlige oplysninger og oplysning om indkøb m.v., hvorved det sikres, at kortindehaverne er klar over, hvilke registreringer og brug af oplysninger der foretages. Bestemmelsen har hidtil været af mindre praktisk betydning på grund af begrænsningerne i lovens § 24.

Til nr. 12 og 13

Ændringerne foretages i konsekvens af de foregående forslag.

Til nr. 14

Efter en ændring af borgerlig straffelov i december 1985 er § 152 nu udvidet, så betalingskortlovens § 31, 1. pkt., er blevet overflødig. Herefter finder borgerlig straffelovs §§ 152–152 f anvendelse på særligt sagskyndige efter § 11, stk. 4, (efter dette forslag § 11, stk. 3) og deres medhjælpere.

Til nr. 15

Ændringen skyldes en ændring af borgerlig straffelov i 1987.

Til nr. 16

Ændringen foretages i konsekvens af forslagene under nr. 11.

Til nr. 17

Ændringen er en konsekvens af forslagene under nr. 18 og 19.

Til nr. 18

Reglen om, at omkostninger ved administration af loven pålignes de registrerede kortudstedere, foreslås ophævet. Indberetningerne er administrationskrævende for såvel kortudstederne som Forbrugerombudsmanden.

Endvidere er henset til, at opkrævningen af gebyrer bliver mere kompliceret, såfremt bestemmelserne i kapitel 2 om anmeldelse og registrering ophæves.

Til nr. 19

Oprindeligt indeholdt betalingskortloven en bestemmelse om, at loven skulle tages op til revision i folketingsåret 1987/88 i lyset af de indhøstede erfaringer. Revisionen blev i 1988 udskudt til folketingsåret 1990/91.

Det foreslås, at bestemmelsen udgår, da der nu søges gennemført en afbureaukratisering af loven samt en tilpasning til nyere teknologi.